



આત્મ સં. ૮૬ (ચાલુ) વીર સં. ૨૫૧૦

વિક્રમ સંવત ૨૦૪૦ મહા

શ્રી સુપાર્શ્વ જિન સ્તવન

લેખક : પરમપૂજ્ય આનંદધનજી મહારાજ સાહેબ

શ્રી સુપાર્શ્વ જિન વંદિએ, સુખ સંપત્તિનો હેતુ લલના.

શાંત-સુધારસ-જલનિધિ, ભવ સાગરમાં સેતુ લલના. શ્રી સુપાર્શ્વ (૧)

સાત મહાભય ટાળતો, સપ્તમ જિનવર દેવ; લલના,

સાવધાન મનસા કરી, ધારો જિનપદસેવ. લલના. શ્રી સુપાર્શ્વ (૨)

શિવશંકર જગદીશ્વર, ચિદાનંદ ભગવાન; લલના.

જિન અરિહા, તીર્થંકર, જ્યોતિ સ્વરૂપ અસમાન. લલના. શ્રી સુપાર્શ્વ (૩)

અક્ષય નિરંજન વચ્છલુ, સકલ જંતુ વિશરામ; લલના.

અભયદાન દાતા સદા, પૂરણ આતમરામ. લલના. શ્રી સુપાર્શ્વ (૪)

વીતરાગ, મદ, કલ્પના, રતિ-અરતિ-ભય-સોગ; લલના.

નિદ્રા, તંદ્રા, દુરંદશા; રહિત અખાધિત યોગ. લલના. શ્રી સુપાર્શ્વ (૫)

પરમ પુરુષ, પરમાત્મા, પરમેશ્વર, પરધાન; લલના.

પરમ પદારથ પરમેષ્ઠિ, પરમદેવ પરમાન. લલના. શ્રી સુપાર્શ્વ (૬)

વિધિ, વિરંચિ, વિશ્વંભર, હ્રુષિકેશ જગનાથ. લલના.

અઘહર, અઘભોચન ઘણી, મુક્તિ પરમપદ સાથે લલના. શ્રી સુપાર્શ્વ (૭)

એમ અનેક અભિધા. ધરે, અનુભવ-ગમ્ય વિચાર; લલના.

જે જાણે તેને કહરે, આનંદધન-અવતાર. લલના. શ્રી સુપાર્શ્વ (૮)

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પુસ્તક : ૮૧]

કેશુઆરી : ૧૯૮૪

[અંક : ૪

અ નુ ક્ક મ ણિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	લાગ્યા નેહ જિન ચરણ હમારા	ચોગીરાજ શ્રી ચિદાનંદજી મ. સા.	૪૯
(૨)	ચાંપો વાણિયો : અહ દ્રવ્ય સહ ઉપયોગ	૫૫૦ વિજયરામચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબના વ્યાખ્યાનમાંથી	૫૦
(૩)	તત્ત્વ શું છે ?	રતિલાલ માણિકલાલ શાહ	૫૨
(૪)	શરત યાને હોડ	પી આર સલોત	૫૪
(૫)	સતી સુરસુંદરી	પૂ. મુનિરાજશ્રી દાનવિજયજી મ. સા.	૫૭
(૬)	સં. ૨૦૩૯નો હિસાબી અહેવાલ	—	૬૦
(૮)	સરી પડેલ મોતીની માળા	—	૬૪

આ સભાના આજીવન સભ્ય

શ્રી કીરાણુભાઈ કે. શાહ (અમદાવાદ)

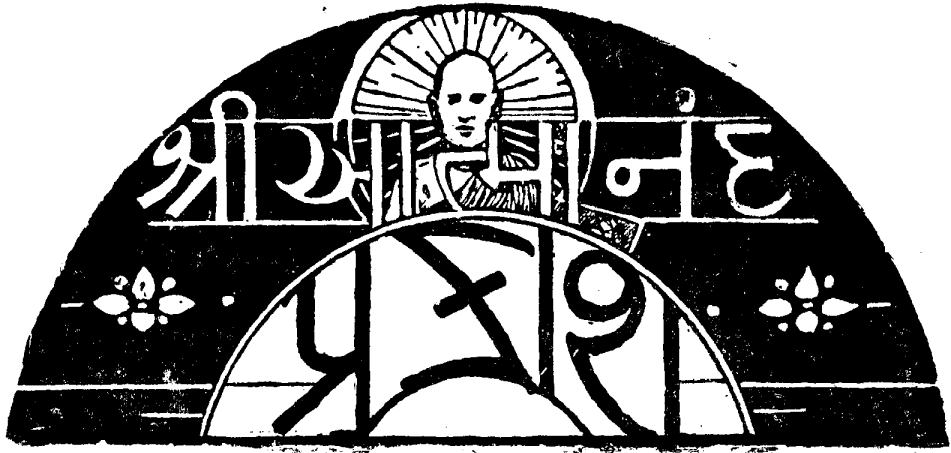
રજીસ્ટ્રેશન ઓફ ન્યુઝ પેપર્સ (સેન્ટ્રલ) ફોર્મ-૪ નિયમ ૮ પ્રમાણે
“આત્માનંદ પ્રકાશ” સંબંધમાં નીચેની વિગતો પ્રગટ કરવામાં આવે છે.

૧. પ્રસિદ્ધિ સ્થળ : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઈટ-ભાવનગર
૨. પ્રસિદ્ધિ ક્રમ : દરેક અંગ્રેજી મહિનાની સોળમી તારીખ
૩. મુદ્રકનું નામ : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ
કયા દેશના : ભારતીય
ઠેકાણું : આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.
૪. પ્રકાશકનું નામ : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા વતી, શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત
કયા દેશના : ભારતીય
ઠેકાણું : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ખાર ગેઈટ ભાવનગર.
૫. તંત્રીનું નામ : શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત
કયા દેશના : ભારતીય
ઠેકાણું : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.
૬. સામાયિકના માલિકનું નામ : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

આથી હું પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત બાહેર કડે છું કે ઉપર આપેલી વિગતો અમારી
જાણ તથા માન્યતા મુજબ ખરાબર છે.

તા. ૧૬-૨-૮૪

પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત



તંત્રી : શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત

વર્ષ : ૮૧]

વિ. સં. ૨૦૪૦ મહા : ફેબ્રુઆરી-૧૯૮૪

[અંક : ૪

લાગ્યા નેહ જિન ચરણ હમારા

લે. યેગીરાજ શ્રી ચિદાનંદજી મ. સાહેબ

જિમ ચકોર ચિત્ત ચંદે પિયારા?

લાગ્યા નેહ જિન ચરણ હમારા.

સુનત કુરંગ નાદ મન લાઈ,

પ્રાણ તજે પ્રાણ પ્રેમ નિભાઈ,

ધન તજ પાન ન જાવત જાઈ,

એ ખગ ચાતક કેરી લડાઈ. લાગ્યા-૧

જલત તન:શંક દાપડે માંહી

પીર પતંગકુ હોત કે નાહી?

પીડા હોત તદ પણ તિહાં જાહી,

શંક પ્રીતિવશ આવત નાહી. લાગ્યા-૨

મીન મગન નવ જળથી ન્યારા,

માન સરોવર હંસ આધારા;

ચોર નિરખ નિશિ અતિ અધિયારા

કેરી મગન સુન કુંત ગરજારા. લાગ્યા-૩

પ્રણવ ધ્યાન જિન જોગી આરાધે,

રસ રીતિ રસ સાધક સાધે;

અધિક સુખત કેતકીમે લાધે,

મધુકર તસ સંકટ નવિ વાધે. લાગ્યા-૪

બાકા ચિત્ત જિહાં થિરતા માને,

માકા મરમ તો તેહિ જ જાને;

જિનભક્તિ હિરદમે ઠાને,

‘ચિદાનંદ’ મન આનંદ જાને. લાગ્યા-૫

ચાંપો વાણિયો : સદ્ દ્રવ્ય સદ્ ઉપયોગ

પ. પૂ. પરમ પ્રવચન પ્રભાવક વ્યાખ્યાન વાચસ્પતિ શ્રીમદ્ વિજયરામચંદ્રસૂરીશ્વરજી
મહારાજના વ્યાખ્યાનમાંથી

દ્રવ્ય સત્ પણ હોય અને અસત્ પણ હોય. નીતિ માર્ગે મેળવેલું દ્રવ્ય સત્ છે. અનીતિ માર્ગે મેળવેલું દ્રવ્ય અસત્ પૈસો સ્વતઃ ખરાબ જ છે. પણ સંસારમાં ફરેલા જીવને વિના પૈસે ચાલતું નથી તેથી તેને પૈસો રાખવો પડે છે.

શાસ્ત્રે તો કહ્યું છે - જે જીવોને સુકુળમાં જન્મ થયો છે, જેમને શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર અને શ્રી સંઘને સુયોગ થયો છે, તેવા જીવોને પૈસાની જરૂર પડે છે તે - પોતાનો પાપોદય સમજે છે.

કોઈ પુછે તો કહે, “જિંટની સવારી કરનારને આમતેમ હાલવું પડે તેમ આ સંસાર નામના જિંટ પર બેઠો છું તેથી આમતેમ હાલીને સમતુલા બળવી રાખવી પડે છે.”

ચાંપો વાણિયો સુખી છે. પણ કર્મનો ધક્કો લાગ્યો. તેથી પરદેશ ધન કમાવા ગયો. પુણ્ય યોગે ખુબ ધન કમાયો. તે બધું ભેટે બાંધી, જિંટ પર સવાર થઈ, પોતાના વતન તરફ આવી રહ્યો છે. અંગ ઉપર પોતાની શ્રીમંતઘડને અનુરૂપ ઢાળીના પણ ખરાબર પહેરેલા છે. રસ્તો જંગલમાં થઈને જાય છે. જ્યારે તે જંગલ પસાર કરી રહ્યો છે ત્યારે ત્રણ બુકાનીધારી લૂંટ રાઓ અડા ફરે છે પડકાર કરે છે ‘જિંટ ઉભો રાખ.’

ગમે તેવાને ભયથી કંપાવી મુકે-એવો પ્રસંગ અને સમય. પણ ચાંપાના હૈયે કશી ફીકર નથી. નિર્ભય પણે જિંટ ઉભો રાખે છે.

શા માટે ભય નથી? ખ્યાલમાં આવે છે? ચાંપાને વિશ્વાસ છે કે મારું ધન નીતિથી કમાયેલું છે, ભારે પાપોદય સિવાય, નીતિનું ધન મારી પાસેથી કોઈ લઈ શકે નહિ.

મુખ્ય લૂંટારો આગળ આવી હાકલ કરે છે, વાણિયા! તારી પાસે કેટલું ધન છે તે બોલી નાખ.

ચાંપાના હીલમાં જરાય ગમરાટ નથી “આ બધું કર્મે મેળવી આપ્યું છે. કર્મ રૂઠે તો જાય. જાય તો ભલે જતું, મારે તેની પરવા નથી.” તેથી સ્વસ્થ. તાથી કહે છે, જો! મારા અંગ ઉપર દેખાય છે તે તો છે જ, તે સિવાય ભેટમાં ઘણું બાંધ્યું છે. તારે શું કહેવું છે તે બોલ.” “બોલવાનું શું હોય? તારે તે બધું આપી દેવું પડશે. નહિં તો આગળ નહિ વધી શકે.”

ચાંપાએ કહ્યું, “દાનમાં માગે છે.”

લૂંટારાએ કહ્યું, “દાન અમારે ન બપે. અમે તો બળજબરીથી લેવા માંગીએ છીએ. ભીખ માગવાનો અમારો ધ ધો નથી. માટે સમજીને આપી દે, નહિં તો લડવા તૈયાર થા.”

ચાંપાએ કહ્યું, “હું પણ સાચો વણિક છું. દાનમાં જોઈએ તો બધું લઈ જાઓ. પણ બળ-જબરીથી એક પાઈ ન આપું, “તમારા લડવાની ઢોંશ પૂરી કરવા તૈયાર છું.”

કહેતાની સાથે જિંટ પરથી છલાંગ મારી નીચે ઉતર્યો. ભાથામાં પાંચ બાણ હતા. તેમાંથી બે કાઢી, હાથથી ભાંગી ટૂકડા કરી ફેંકી દીધા.

લૂંટારાએ આશ્ચર્ય પામ્યા. મનમાં થયું કે આ માનવનું મગજ ઠેકાણે નથી.

નાયકે કહ્યું, “વાણિયા! સાંભળ. લડવાની વાત પછી. પણ તેં આ શું કર્યું? - તે પ્રથમ સમજાવ.

ચાંપાએ કહ્યું, “ન સમજ્યા. સાંભળો. મારે કોઈની સાથે ન લડવાનો નિયમ છે. પરંતુ કોઈ લડવાની ફરજ પાડે તો અનીતિથી તો ન જ લડવું. એવો નિયમ છે. શત્રુ નીચે ઉભો હોય અને હું

ઊંટ પર બેસી શસ્ત્ર ચલાવું એ અન્યાય કહેવાય. તેથી નીચે ઉતર્યો. આ બે બાણ ભાંગી નાખ્યા તેથી તમને નવાઈ લાગી હશે? પણ મારે એક એવો નિયમ છે કે એક શત્રુ ઉપર એકથી અધિક બાણ ન ચલાવવું. તમે ત્રણ છો. બાણ પાંચ તેથી બે ભાંગી નાખ્યા. રબે માફ બાણ ખાલી જાય અને મને તે વખતે બીજું બાણ ચલાવવાની દુર્બુદ્ધિ થાય તો મારો નિયમ ભાંગે. નિયમ ભાંગે તેના કરતાં મરવું સારું. પહેલેથીજ નિયમની રક્ષા માટે સાવચેતી કરી લીધી, બોલો. હવે કાંઈ પૂછવું છે? પેલા કહે. “આમારે હવે એટલુંજ પૂછવું છે કે તારા ત્રણ બાણથી અમે ખલાસ થઈ જઈએ એટલો બધો તને વિશ્વાસ છે.?”

ચાંપો કહે, “એમાં જરાયે શંકા ન રાખશો. કદાચ એમ ન થયું તો મને મરવાનો ભય નથી પછી ચિંતા શી? મારો નિયમ તો ન તૂટે ને?”

લૂંટારાએ કહ્યું, “બસ હવે અમારે તારી સાથે લડવું છે નથી, તારું ધન પણ ભેંટવું નથી. તું સુખેથી જઈ શકે છે. પણ તે પહેલાં અમારે તારા બાણ ચલાવવાની કળા જોવી છે. જો આકાશમાં દુર પેલું પંખી હોય છે. તેના પર બાણ ચલાવ. તારી કળા બતાવ.”

ચાંપાએ કહ્યું, “એ ન બને. નિરપરાધી પર

બાણ ચલાવવાની મારી કળા નથી. ખાત્રી કરવી હોય તો તમારામાંનો એક આ મોતીની માળા લઈ દૂર દૂર નજર પહોંચે ત્યાં સુધી જઈને ઉભો રહે. મસ્તક પર માળા મૂકે માફ બાણ માળા ઉપાડી ચાલ્યું જશે. તેના માથા પર જરા પણ ઘસરકો લાગે તો તમારી તલવાર ને માફ માથું કરો ખાત્રી.”

લૂંટારાએએ ખાત્રી કરી અને ખુશ થયા અને કહ્યું, ‘શેડીઆ! જ્યારે સાંભળવા મળે કે પાટણની ગાદી પર વનરાજ ચાવડાનો રાજ્યાભિષેક થયો છે ત્યારે હાજર થઈ જ જો. તને મારો મંત્રી બનાવીશ’

આશ્ચર્યથી ચાંપો કહે છે, “શું આપ વનરાજ? તો હવે આ બધું આપને ચરણે છે. કૃપા કરી સ્વીકારી લો. હજી પણ જ્યારે જરૂર પડે ત્યારે આ ચાંપાને યાદ કરજો. શક્તિ હશે. ત્યાંસુધી સઘળું પુરું પાડીશ. માફ સઘળું આપનું જ છે. મને પણ આપનો જ માન જો

જોઈ આ ઉદારતા - ધર્મના પાલન માટે સત્વ જોઈએ. વણિકવૃત્તિ કામ ન આવે. ચાંપો વાણિયો હતો છતાં ધર્મપાલન માટે તેનામાં ક્ષાત્ર વટ હતી.

‘જિન વાણી’ ના સૌજન્યથી

આદિ નામ

આદિ નામ પારસ અહૈ, મન મૈલા લોહ,
પરસત હી કંચન ભયા છૂટા અંધન મોહ.
આદિ નામ નિજ સાર હૈ, બૂઝિ લોહુ સો હંસ,
જિન જાન્યો નિજ નામ કો, અમર ભયો સો અંસ
આદિ નામ નિજ મૂલ હૈ, ઔર મંત્ર સખ ડાર;
કહ કબીર નિજ નામ બિનુ, બૂડી મૂઆ સંસાર.
નામ રતન ધન પાઈ કૈ ગાંડી બાંધી નખોલ,
નારી પન નાહી પરખુ નહિ આહક નહિ મોલ.

કવિશ્રી કબીર

તત્ત્વ શું છે ?

લેખક : રતિલાલ માણેકલાલ શાહ

અધ્યાત્મ માર્ગમાં આગળ વધવા માટે પ્રથમ તત્ત્વજ્ઞાનની અત્યંત આવશ્યકતા છે અને તેમાં જે કોઈ સહાયભૂત હોયતો તે દેવ અને ગુરુ છે. તત્ત્વજ્ઞાન ને જેમ છે તેમ બરાબર સમજી લઈને તેનો, સંપૂર્ણ અભ્યાસકરીને, જે હેય હોય તેનો ભાગ કરીને અને જે ઉપદેય હોય તેને ગ્રહણ કરીને, તે પથ પર આગળ વધવા માટે તે તરફ પુરુષાર્થને ફેરવવાની માટે પ્રયત્નશીલ બનવું અત્યંત જરૂર છે. તેજ ધર્મ છે અને સાધના કહેવાય છે. આસ ધનામાં વીતરાગ ભગવત ચીધ્યા માર્ગે આગળ વધતાં સ્વસ્વરૂપનું પ્રગટીકરણ થાય છે આસાધ્ય ધર્મ છે. જે આમાથી સંપૂર્ણ પણે રાગ-દ્વેષ હુપ્ત થયા છે. મોહ પર જેમણે સંપૂર્ણ વિજય પ્રાપ્ત કર્યો છે, સુરામુર દેવેથી જેઓ, પૂજનીક છે, જેઓ તત્ત્વના રથપ્રદર્શક છે. કેવળ દર્શન અને કેવળજ્ઞાનનો આવધાર થવાથી જેમનામાં અજ્ઞાનતાનાં સર્વથા અભાવ છે તેવા જિનેશ્વર ભગવંતને દેવ તરીકે માનીએ.

સાધ્યમાર્ગના આદર્શ તરીકે દેવ છે અને તેઓના ચીધ્યા માર્ગે આપણે ચાલવાનું છે કારણ કે તેઓ આ માર્ગના પથ પ્રદર્શક છે. એવાદેવ અરિહંતપદને પામ્યા બાદ પ્રત્યેક કર્મોને વિલીન કરી પૂર્ણતાએ પહોંચે છે રાગ-દ્વેષ અને અજ્ઞાનતાને હુપ્ત કરીને, આત્માની અનતી શક્તિનું પ્રગટીકરણ કરવું તે પ્રત્યેક જીવોનું ધ્યેય હોવું ઘટે. વીતરાગ ભગવંત તેના આદર્શરૂપ છે. તેમજ તેઓ માર્ગને ચીધનાર પણ છે. એટલે ભગવંત તરીકે તેમનો આદર્શ અપનાવવો આવશ્યક ગણાય.

અહિંસા, સત્ય, અચૈર્ય, બ્રહ્મચર્ય, અપરિમ્મહ આ પાંચ મહાવ્રતોનું પાલન કરનાર, પ્રભુના પથ પર પ્રયાણ કરનારા વીતરાગ ભગવંતના ચીધ્યા માર્ગે ચાલનારા, પોતાના આત્માના ગુણોનો વિકાસ

સાધનારા અને અન્યજીવોને તે રાહ પર દોરનારા તેમને ગુરુ તરીકે માનવામાં આવે છે. જેઓ આત્મભાન ગૂમાવી ભેડા છે અને ગૂમરાહી છે, તેઓને સાચા પથ પર દોરનારા, તત્ત્વનું જ્ઞાન આપનારા અને પરમાર્થના પ્રત્યેક કાર્ય માટે નિતાંત તૈયાર એવા સહાયક ગુરુઓની આ માર્ગ માટે સવિશેષ જરૂર રહે છે. અધ્યાત્મ માર્ગના પથ પર પ્રયાણ કરવા માટે જે કોઈ સહાયભૂત હોયતો તે ગુરુઓજ છે. કિંવદંતી છે કે, ગુરુ-ગોવિંદ દેવનું ખડે ક્રીસકો લાગું પાય? બલિહારી ગુરુ રાજકી જિસને ગોવિંદ દીયો બતાય.”

શુદ્ધ સ્વરૂપનું પ્રગટીકરણ કરવાની અપેક્ષાવાળા પ્રત્યેક જીવો માટે સાધ્ય રૂપ આ ધર્મ છે.

જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, શીલ, તપ, ભાવ, ક્ષમા, નમ્રતા, સરસતા, સંતોષ, દેહુથી પરિત્ર આચરણ, સત્ય, અહિંસા, અપરિગ્રહ, બ્રહ્મચર્ય અને ત્યાગ આ સાધનરૂપ ધર્મ છે. આવા ધર્મ રૂપી સાધનો દ્વારા સાધ્ય ધર્મને પ્રગટીકરણ કરવું આપણા માટે અત્યંત આવશ્યક છે.

વીતરાગ ભગવંતે નવપદનું પ્રતિપાદન કરેલ છે. જે નવતત્ત્વો તેઓએ કહ્યા છે તે આ પ્રમાણે છે. (૧) જીવ, (૨) અજીવ, (૩) પુણ્ય, (૪) પાપ (૫) આશ્રવ, (૬) સંવર, (૭) નિર્જરા, (૮) બધ, (૯) મોક્ષ આ નવતત્ત્વો છે.

જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર એ નામ અને ક્રિયા રૂપે અલગ છે, છતાં પણ સ્વરૂપે આત્માની સાથે અભેદ હોવાથી એક રૂપ છે. કારણ કે તે આત્માના મૂળ ગુણો છે. અને ગુણો અને ગુણીને અભેદ ભાવ હોય છે. એટલે એક રૂપ છે. સંસારીપણામાં આત્મા કર્તા ભોક્તા છે. અને ધર્મ રૂપે જ્ઞાતા-દૃષ્ટા છે કારણ

આ આત્મા નો ધર્મ છે. ઉપયોગ રૂપે તે ગતિમાં મૂકાય છે, ચેતના એ જીવનું અસાધારણ લક્ષણ છે.

જેનામાં ચેતના લક્ષણ નથી તે અજીવ છે. શબ્દ, રૂપ, રસ, ગંધ અને સ્પર્શથી અજીવ પ્રગટ જાણી શકાય છે. શુભ કર્મોના ઉજ્જવળ પુદ્ગલોને પુણ્ય કહે છે. તેથી જીવને તેના કૃત રૂપે સંસારના સુખો પ્રાપ્ય બને છે. અશુભ કર્મના કાળાં પુદ્ગલોને પાપ કહે છે, તેના ઉદયમાં જીવોને અનેક દુઃખો ભોગવવા પડે છે.

આ પુણ્ય-પાપના પુદ્ગલો કર્મ રૂપે ગ્રહણ કરવામાં મિથ્યાત્વ, અવિરતિ, કષાય અને મન વચન-કાયાની ક્રિયાઓ કારણભૂત છે. તત્ત્વમાં અતત્ત્વનું શ્રદ્ધાન, જડમાં ચૈતન્યની અને ચૈતન્યમાં જડની પ્રાંતિ, નિત્યમાં અનિત્ય, અનિત્યમાં નિત્યમાનનું તેને મિથ્યાત્વ કહેવામાં આવે છે.

વ્રત, નિયમો ન આદરવા, તેનું પાલનન કરવું તેને અવિરતિ કહેવામાં આવે છે. ક્રોધ, માન, માયા-લોભ આ ચાર કષાયો છે. મન-વચન-કાયાની શુભાશુભ ક્રિયાઓને યોગ કહે છે. કર્મના આવનને આશ્રવ કહે છે.

આ પ્રમાણે ચાર પ્રકારે આવિર્ભાવ પામેલા કર્મોને દૂધ અને પાણીની માફક અગરતો લોહું અને અગ્નિની જેમ આત્મપ્રદેશની સાથે એકરસ કરવાં તેને બંધ કહે છે.

કર્મના આવવાના રસ્તા બંધ કરવા તેને સંવર કહે છે. પૂર્વે બાંધેલા કર્મોને આત્મપ્રદેશથી અલગ કરવા તેને નિર્જરા કહે છે. દેહ અને કર્મો આત્માથી કાયમને માટે અલગ વધા તને મોક્ષ કહે છે. આ નવ તત્ત્વો જેમ છે તેમ જાણી સ્વસ્વરૂપની જે અંશે અનુભૂતિ કરે છે.



પ્રગટ થઈ ચૂકેલ છે

સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ લો તથા શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જે જેની મર્યાદિત નકલો હોવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી છે. અને તે બન્ને ભાગો મૂળ કીર્મતે આપવાના છે.

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૨૨૪) કીર્મત રૂપિયા પંદર.
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જે (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૪૪૦) કીર્મત રૂપિયા પાંત્રીશ.
તો બન્ને ભાગો એકી સાથે મંગાવી લેવા વિનંતી છે.

:- સ્થળ :-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ઠે. ખારગેટ : ભાવનગર : (સૌરાષ્ટ્ર)

તા. ક. : બહાર ગામના ગ્રાહકોને પોસ્ટેજ ખર્ચ અલગ આપવાનો રહેશે.



શરત

યાને

હોડ



લેખક : પી. આર. સલોત

જેઠ માસનો વઢ પાંચમનો દિવસ. સંધ્યાએ ગગનમાં કેસુડા શા રગો ગગનમાં પાથર્યા હતા. ચંદ્રનું આગમન ઢીલમાં હતું. કદાચ આ યુગનો પ્રભાવ તેના પર પડ્યો હોય. છબ્બટમાં કમિના ન રાખવાની મહેચ્છા હૈયે રમતી હોય.

આ સમયે શહેરના ખૂણે આવેલ કલબમાં વકીલો દાકતરો, ધનિકો, જમીનદારો ખૂરશીઓ શોભાવી રહ્યા હતા. વિજળીનો જગમગટ અંધકારને નસાવી રહ્યો હતો. જુદા જુદા ટેબલ પર પાનાઓ વહેંચાતા અને પછડાતા હતા. એક ધનિકે પૂછ્યું, “અજના સપાચારમાં એક ખુની ને ફાંસીની સજા થઈ તે તમે વાચ્યું?”

“અરે ભાઈ! કેપીટલ પનીશમેન્ટનો આ જમાનો છે? ન્યાયાધિશે જન્મદીપ આપવી જોઈતી હતી. આપ જાણો છો કે માનવમાં કેટલી બધી જિજ્ઞાસા હોય છે? - વકીલે કહ્યું,

ધનિકે કહ્યું, “મિત્ર, રીબાઈ રીબાઈને મરવું, જિંદગીભર જેલમાં રહેવું, તેના કરતા ફાંસીની સજા શી ખોટી? કાચી મિનિટમાં જીવનનો અંત. ન કોઈ દુઃખ, ન કોઈ ચિંતા, જિંદગી ભરના કારાવાસથી તો માણસ માનવી મટી જાય.”

જન્મદીપ કે ફાંસી - બેમાં કોણુ સારું?

આ પ્રશ્ન ચર્ચાની એરણ પર મૂકાયો અનેક સભ્યોએ પોતાના મત જણાવ્યા. ત્યારે એક યુવાન વકીલે કહ્યું, “હું તો જેલમાં અનેક વર્ષ વીતાવું પણ ફાંસીતો હરગીજ પસંદ ન કરું.”

ધનિક વેપારીએ કહ્યું, “મિત્ર! એ તો કહેવાય - પણ કેટલી વીસીએ સો થાય તે તો જેલમાં દિવસો વીતે ત્યારે ખબર પડે.”

વકીલે કહ્યું, “આપને આ બાબતમાં શંકા રહેતી હોય તો હું પ્રતીતિ કરાવી દઉં. હું જ મરજિયાત જેલવાસ ભોગવવા તૈયાર છું.”

“જેઆપ એ માટે તૈયાર હો તો હું શરત મારવા તૈયાર છું. આપ પંદર વર્ષ જેલમાં વીતાવો તો હું આપને બે લાખ રૂપિયા આપું.”

“તમારી શરત મને માન્ય છે. જાઓ, હું પંદર નહિ પણ પચ્ચીસ વર્ષ જેલમાં રહેવા તૈયાર છું.”

વેપારીએ કહ્યું, “આપને કોઈ માનવી સાથે વાતચીત કરવા નહિ દેવાય. એક બારી વાટે ભોજન વગેરે મળશે. માનવીનો ચહેરો પણ જોવા નહિ મળે. હા - આપને પુસ્તકો વાંચવાની છૂટ મળશે. લલ્ચ તેમજ મર્યાદામાં તેની જોગવાઈ થશે. છે આ બધું આપને કબૂલ?”

શરત મંજૂર થઈ, વકીલે સ્વેચ્છા પૂર્વક કારાવાસ સ્વિકાર્યો.

શેઠના મકાન પાસે એક અલાયદા રૂમમાં વકીલે પ્રવેશ કર્યો. હાથ લંબાવી પહોંચી શકાય તેવી બારીમાંથી પુસ્તક તથા ખોરાક વગેરે આપવાની યોજના હતી.

શરૂઆતમાં કારાવાસમાં વકીલે પોતાના ભૂતકાળના ગરીબ જીવનના પાના ઉથલાવ્યા. કેવી કારમી પરિસ્થિતિ! નિશાળે જતાં પગમાં પગરખાં કે અંપલ પણ નહિ. ઉનાળામાં ઘગઘગતી જમીન પર પગ પડે કે ઉપડે. ગામડેથી શહેરમાં અભ્યાસ અર્થે જવું પડે. પાંચ માઈલનો પંથ. રીસેસમાં ભાથું-ભાખરી ને ગોળ-કચારેક ગોળ પણ ન મળે. સાડા પાંચે નિશાળ છૂટે ત્યારે ફરી પંથ કાપવાનો. છતાં અભ્યાસ

- ભગની હોવાથી કશું કષ્ટમય જણાતું ન હતું તો પછી સારું ભોજન અને સારું મકાન - પછી શાની તકલીફ ?

કારણકે માંથી મુક્ત થયા પછી - વકીલનું માનસ તરંગે ચઢતું બે લાખ રૂપિયામાંથી સર્વ મળે. આનંદ અને વૈભવ - મોજ મઝા. આ બધાનું સારું વાળી દઇશ. વકીલાતમાં સાચાં - ખોટાં કંઈક કરત, છતાં આટલું ન કમાત. જ્ઞાતિમાં મોભાનું સ્થાન મળશે' કેમ કે પૈસો સર્વત્ર પૂજ્ય છે. સામાજિક ક્ષેત્રે થોડું દાન કરી, નામના કમાઈશ - આશા અરમાનના કિલ્લાઓ રચાયા. ઊર્મિનો આવેગ હર્ષ પૂર્વક ઝણ ઝણી ઉઠે.

પણ ભાવીની કોને ખબર પડે છે. જ્યાં સુખ જણાય છે ત્યાં ફક્ત સુખનો આભાસ જ છે. જ્યાં જળ લાગે છે ત્યાં બાજવાના નીર હોય છે. પણ માનવી તે વાત સ્વીકારવા તૈયાર નથી.

કલ્પનાનો સહારો તૂટવા લાગ્યો. માનવી તો સામાજિક પ્રાણી. અટુલતા, એકાકીપણું વસમું લાગવા માંડ્યું. કોઈ ન મળે વાતચીત કરનાર. ન મળે સાંભળવા કોઈનો અવાજ સુખ દુઃખના ભાગીદારીની વાતજ ક્યાં? મુજબણે લીંસ આપી - બણે કે નાગચુડ.

માનવી બુદ્ધિશાળી છે. બુદ્ધિને કસે ટીએ ચઢાવી. પુસ્તકો - નવલકથા અને નવલિકા નું વાચન શરૂ થયું. વીરનર, મુખ્ય પાત્રોમાં પોતાનેજ કલ્પે. શૌર્ય અને સાહસમાં પોતાની જ વીરતામાં વારી ભથ્થે. ઊર્મિના સ્પન્દનો આનંદ ને હર્ષ આપે. એકલતા નિર્મૂળ થઈ. પ્રેમીજનોના પાત્રોમાં પોતેજ બણે પાઠ ભજવેતા બને. સફળતા હર્ષાદ્વાસ રૂપે નિષ્ફળતા આંસુ લીંજે. માનસ શાસ્ત્રે જણાવેલ તમામ મનોવૃત્તિના વર્ગને શમાવે, સંતોષે - તેવા પ્રયત્નો હાથ ધર્યા. સમયની ઘટમાળ ફરતી જ રહી.

પુસ્તકોની સંખ્યા ખૂબ મોટી થઈ હતી.

મને પ્રતિકાર આપ્યો. આ બધા પછી મેળવ્યું

શું? પાત્રો પણ કાલ્પનિક અને ભૂતકાળના. તેમાંથી શો લાભ થયો? જીવન-ઘડી તો રેત સરકાવી રહી છે. માનવ-જીવનનું ધ્યેય કંઈક ખરું ને?

માનસે દિશા સૂચવી. જેલમાં જવાહરે ઇતિહાસ લખ્યો, ગાંધીજીએ જેલમાં ઘણું ઘણું લખ્યું. જનતા સમક્ષ મૂક્યું. જીવન સાર્થકતા કરવામાં ફાળાડપ બન્યું.

ધ્યેય લક્ષી જીવન ચોમરેની પરિસ્થિતિ ભૂલે છે અને ધ્યેય સિદ્ધ કરવા ખમીરવાંત બને છે.

તે પ્રમાણે વકીલે અન્યભાષાઓનો અભ્યાસ શરૂ કર્યો. રાત દિવસ તેમાંજ ઘસ્ત રહે. દિવસો સહેલાઈથી વીતે. જ્ઞાન-પ્રાપ્તિ સંતોષ અર્પે: છ છ ભાષામાં વિચારો વ્યક્ત કરવાનું તેમજ લખવાનું સરળ બની ગયું. એક દિવસે 'અહ' સંતોષવા છ ભાષામાં એકજ ફકરો લખી, ધનિકને મોકલ્યા જણાવ્યું કે ભાષા નિષ્ણુતોને બતાવી ખાત્રી કરે કે તેમાં એક પણ ભૂલ નથી. ખરેખર, તે સાચું જ નિવડ્યું. - સદનું સોપન સર થયું

પોતાની જાતને ધન્ય માની.

વળી મને પલટ આધી. આ બધું શાને માટે? કારાવાસમાંથી બહાર આવી જગત સમક્ષ શું તું બધુગાં કુંડીશ? છ ભાષા કોને આવડે છે? કદાચ તારી હોશિયારી માટે કોઈ તને નવાજશે કોઈ કહેશે કે તેમાં શું મોથ મારી?

હંમર વધી હતી. આશા અને અરમાનના ઓળા અદૃશ્ય થતા હતા. જગતને ફોડો કલ્પી લાત મારી ગમે ત્યાં ફેંકી દેવાની ખુમારી શમી ગઈ હતી. શાંતિ અને પરિપક્વતા જીવન દ્વારે આવી રહ્યા હતા. તેમની ફલક્ષુતે રૂપે ધાર્મિક પુસ્તકોનું વાચન આવકાર દાયક બન્યું. એક પછી એક પુસ્તક વંચાવા લાગ્યું, કોઈ અનેરી ક્ષિતિજના દ્વાર ખૂલવા લાગ્યા.

હું કોણ? ક્યાંથી આવ્યો? જીવનમાં મારે શું મેળવવાનું છે? - તે માટેની મારી શી પ્રવૃત્તિઓ ચાલે છે? - આખધુંજ નકામું. પ્રભુ પ્રાર્થના અને

પ્રભુચિંતને મનનો કાબૂ લીધો. કારાવાસની મુક્તિ બાદ, ધન મળશે. વૈભવ અને મેળવશે પણ મોઝા મૂકશે. સંસારના આટા પાટામાં ગુંથાઈ જશે. એક દિવસ યમરાજનો કાસદ બારણું ખખડાવતો આવશે. ત્યારે કહીશ કે હજી જીવન મહાજીવાનું બાકી છે? જરા થોભો.

નહિં - નહિ. આ બધું મિથ્યા છે આત્માની અધો ગતિ નથી નોતરવી. હવે તો આત્માનો ઉત્કર્ષ એજ ધ્યેય. ઠાકરે મારીશ ધનને પેલા બે લાખને.

આ બાળું પેલા ધનિક વેપારીને ધંધામાં સારી એવી ખોટ આવી. ખર્ચાએ મોઝા મૂકી હતી. વિમા-સણનો ભરડો વધતો જતો હતો. શું કરવું તે સૂઝતું નહતું. ત્યારે બે લાખની શરત તેને મૂર્ખઈ ભરી લાગી. તે આપવાજ પડે તો રાનપાન થઈ જાઉં. સ્થાવર મિલકત વેચવી પડે. શેરીનો રજળતો ભિખારી બની જાઉં. તે વખતે પેલો વકીલ આવીને કહે કે આટલી મદદ સ્વીકારો, તમારે લઈને હું આ ધન પામ્યો છું. કેવી દયાજનક સ્થિતિ?

આ વિચાર મનમાં દુર્બુદ્ધિ વિદ્યુત શી ચમકી. હજી પંદર દિવસ છે વકીલને એશિકા નીચે દબાવી યમદાર પહોંચાડી દઉં. ન રહે બાંસ ન રહે બંસી? જઈને તેજુરી ખેડી. તેમાં રહેલી વકીલના એરડાની ચાવી ધ્રુજતે હાથે લીધી. શયતાન રૂપે એરડા તરફ ચાલ્યો કકંઈ અવાજ સાથે આવી તાળામાં ફરી. નાનકડી ચીસ પણ નીકળી.

અંદર દૃષ્ટિ પડી. વકીલ, મેજ પાસે ખુરશી

પર માથું ઢાળી સુતો હતો. બાળુમાં એક લખેલ પત્ર હતો. શરીરની કાંતિ ફીકકી પડી હતી. માત્રો શિથિલ જણાતા હતા. ચામડી દેહ લતા પર લખ-ડતી બની હતી. પત્ર જોતાંજ વાંચવાનું મન થયું.

ભાઈશ્રી,

આપશ્રીની શરતે મારી આંખ ઉઘાડી દીધી છે. સંસાર બ્રામક છે. રનેહીજનો, મિત્રો સહુ સ્વાર્થિ છે. માનવ દેહ અને આત્મા અલગ છે. દેહનું સુખ તે દુઃખ રૂપ છે. તે માટે હવે કોઈ ઈચ્છા નથી. આત્મ જ્યોત પ્રગટાવવાની તમન્ના છે. તમારા બે લાખ મારા જીવન પર કુહાડાના ઘાત રૂપ બને તેથી તે મેળવવા જરાયે ઈચ્છા નથી. તેથી જ સમય પહેલાં પાંચમે દિવસે હું એરડો છોડી ચાલ્યો જઈશ. ધન તો કાચા પારા તુલ્ય છે. તે પથે તેમ માની ન શકાય.

શુભેચ્છા,

વકીલની સહી

પત્ર શેઠે વાંચ્યો પત્ર મહામૂલો લાગ્યો. પોતાની સર્વ આકૃતનો ધ્વંસક જણાયો. જાળવીને ખીસામાં મૂકી દીધો. ખીમે પગલે ચાલી, તાણું વાસ્યુ. ઘેર આવી પત્ર તેજુરીમાં મૂકી દીધો.

સમય રેતી સરતી ચાલી. વકીલનો નિર્ણયાત્મક દિવસ આવી પહોંચ્યો. પાછળના ભાગની બારી ખોલી એરડા બહાર આવ્યો. દીવાલ એળંગી પલાયન થઈ ગયો. આત્માની ખોજ માટે ગિરિ-કંદરામાં આસરો લીધો આત્માની મસ્તદશા મહાજીવામાં મસ્ત બન્યો.



હાર્દિક આભાર

શ્રીમાન શેઠશ્રી હીરાલાલ અનોપચંદભાઈ (મુંબઈ) તરફથી પુસ્તકો બાર (૧૨) શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને ભેટ મળ્યા છે તે માટે સંસ્થા વતી તેમનો આભાર માનામાં આવે છે તેઓથી અનુકુળતાએ સંસ્થાને યાદ કરતા રહે તેવી નમ્ર વિનંતિ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.



[હપ્તો ૫ મો ગતાંકથી ચાલુ]

ધનદેવે સુપ્રતિષ્ઠને પ્યેલો ભરીને પાણી આપ્યું સુપ્રતિષ્ઠનું હૈયું દુઃખના દર્દથી પીડાતું હતું. આંખ માંથી આંસુ વહી જતા હતાં ધનદેવે પીઠ પર વાતસલ્ય ભર્યો હાથ પ્રસરાવતા કહ્યું.... ભાઈ.....! શાંત થાઓ. મનમાં સહજ પણ દુઃખ હવે લાગશે નહિ. ધનદેવે શાત્વન આપ્યું. પાણીનો પ્યાલો ધનદેવે સુપ્રતિષ્ઠના હાથમાં આપ્યો. પણી નો ઘુંટડો પીને બાણે શાંતન ભર્યું અમૃતનું પાન કર્યું. અંતરથી હાસ.... નો ઉદગાર નીકળ્યો. ક્ષણના પૂર્ણ વિરામ પછી સુપ્રતિષ્ઠે પોતાની વાત આગળ ચલાવી.

હે ધનદેવ! દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાળ અને ભાવમાં કાળ પણ ઘણેજ મહત્વનો ભાગ ભજવે છે મારા પિતાનો સ્વભાવ ઘણેજ કોમળ હતો. તેઓ જમવા બેસતા.... મને પણ પોતાની પાસે જ બેસાડે અને પોતાના હાથે કોળીયો લઈ પહેલા મને જમાડતા હતાં અને તેનો આનંદ માણવા પૂર્વક પોતે જમતા. તેઓ મને લગારે અળગો ના મૂકે પોતે જ્યાં જાય ત્યાં હું તેમના પડછાયા ની સાથે સાથે ફરતો. મને લવલેશ દુઃખ ન હતું મારા દુઃખે તેઓ દુઃખી થતા પણ આ વાત ને વર્ષો વીત્યાં આજે તો કોઈકાળ ના પ્રભાવે તેમના જીવનમાં મોટો ફેરફાર થઈ ગયો. ચંપાપુરીના કીર્તિધર્મશબ્દની રાજપુત્રી કનકવતી સાથે તેમણે બીજી વારનું લગ્ન કર્યું. વેલડી વૃક્ષના આધારે ટકી રહે તેમ મારી અપર મા ના

વચન પર જ પોતે પોતાના જીવન ને સમર્પિત કર્યું કાળના પ્રભાવે તેઓ મોહાંધ બન્યાં.

સમય....સમય....ના વહેણ વહેવાજ માંડ્યા અને કનકવતીને પુત્ર અવતર્યો. તેનું નામ સુરથ કુમાર રાખ્યું. તમા જન્મ પછી ખટપટોની પર-પરા શરૂ થઈ.

મારી અપરમાને હું કાંટાની જેમ ખુંચવા લાગ્યો. પોતાનો વહાલો પુત્ર સુરથ ગાદી ઉપર આવે એટલે માટે તેમણે કાષાદાવા શરૂ કર્યા અને મારી ખોટી રીતે હલકી છાપ ઉભી કરવા માટે મારા પિતાના કાન ભંભેરવા માંડી. મારા પિતા ન્યાયથી કોઈ પણ કાળે વિચલીત થતા ન હતાં. તેમણે મને જ ગાદી ઉપર બેસાડવાનો નિર્ણય કર્યો હતો પણ કનકવતીના પ્રપંચથી એ વાત વિલીન થઈ ગઈ અને છેવટે મને કેદમાં નાંખીને સુરથને ગાદી ઉપર બેસાડવાની તૈયારીઓ ચાલી. ધનદેવને પોતાની વિતક કથા જણાવતો સુપ્રતિષ્ઠ ઉંડો શ્વાસ લેતો હતો ત્યાંજ ધનદેવે કહ્યું.... તમને કેવી રીત ખબર થઈ કે તમને કેદ કરવાના છે. ?

સુપ્રતિષ્ઠે કહ્યું એક વૃદ્ધ દાસીએ રાજ-રાણીની વાતો કાનોકાન સાંભળીને તેમણે મને સાવચેત કર્યો દાસીએ મને સમાચાર ન આપ્યા હોત તો આજે હું કારાખાને કંદા બન્યો હોત. સુપ્રતિષ્ઠની વાત સાંભળતાં જ ધનદેવથી બોલાઈ ગયું.

પિતા થઈને પિતાના પુત્રને કેદમાં નાખે તે કેવી આશ્ચર્ય ભરી ઘટના કહેવાય....

એમા આશ્ચર્ય નથી.... ધનદેવે વધારે તો ભયંકર એ વાત હતી કે મારા માત પિતાના ખટપટથી મને દુર્બુદ્ધિ એ સુગ્રી કે આરો રાજ્યનો હક છીનવીને મને કારાવાસમાં નાખનારને જ મારે મારી નાખવા જોઈએ. જો એવું થાય તો હું પિતાનો અને માતાનો ધાતક ગણાઉં મને હત્યા કરવાનો જે વિચાર આવ્યો તે લાભો સમય ન ટક્યો. તે સારું થયું. મારા કુલને કલંક લાગે તેવું તો મારે ન જ કરવું. જોઈએ શૂરવીર તો પરાક્રમ કરી રાજ્ય મેળવી શકે છે. નિર્દોષ પિતાની હત્યા કરી રાજ્ય પર બેસનાર નરાધમ અને રાક્ષસ કહેવાય છે. એવું કરવા કરતાં રાજ્ય છોડી ચાલી નીકળવું અને પોતાના પરાક્રમે જ રાજ્ય અને લક્ષ્મી બંને મેળવી તેવો દૃઢ નિશ્ચય કરી ક્ષણવારમાં પિતાને જાણ ન થાય તેમ હું નગર બહાર ચાલ્યો ગયો. કરતા કરતા આ સિંહગુહામાં આવીને રહ્યો. મારી નામનાથી આબુખાનુના ભીલો મારી સાથે આવીને રહ્યાં. નિર્દય અને ચોરી લુટફાટ કે કોઈને મારી નાખવામાં પાછી પાની નહિ કરનારા એવા ભીલો સાથે મારું જીવન આ રીતે વ્યતિત થાય છે. શું કરૂં.... ધનદેવ મને આ પ્રવૃત્તિ નથી રૂચતી પણ ન છૂટકે આ ભીલોની સરદારી સ્વીકારી છે. મારા જીવનમાં હું તો અન્યાયનો ભોગ થઈ પડ્યો છું. પણ જેમ સાગરમાં મીઠી મહેરાવણુ વહે તેમ કોઈ વાર આ સિંહગુહાના માર્ગોથી કોઈ મહાપુરૂષ ત્યાગી....યોગી આવી ચડે છે. તેમના સમાગમથી ને દર્શનથી મારો તેટલો સમય આનંદમાં વ્યતિત થાય છે. બસ આવી દર્દભરી જીવન કથા છે. શું કરૂં! ધનદેવ મને કાંઈ સમજ નથી પડતી. ધનદેવે આશ્વાસન આપ્યું હે પ્રભુતિષ્ઠ! જગતમાં લોકો બધુંજ લુટી લેશે.... અને રખડતો કરી મૂકશે. પણ આપણું સાગ્ય કોઈ લુટી નથી લેતું. આપણે સાચી શ્રદ્ધાથી

અને પુરૂષાર્થથી આગળ વધીએ તો ભાગ્ય પણ સાથે આવે છે. હવે એ ભૂતકાળને ભૂલી જાઓ. મહાપુરૂષો કહે છે. કે માનવમાત્રએ પોતાના સમગ્ર જીવન દરમિયાન ભૂતકાળને તપાસી અને વર્તમાન કાળમાં યોગ્ય પ્રવૃત્તિ કરતાં કરતાં આગળ વધે તો ભાવિય ને સુધારી શકે છે. ભૂતકાળના સારા પ્રસંગને યાદ કરવો અને ભૂલવા જેવા પ્રસંગોને ભૂલવાથી જ જીવન સાત્ત્વિક બન છે. સુપ્રતિષ્ઠ અને ધનદેવ વચ્ચે એક મૈત્રી નો કરાર થયો. ધનદેવને થયું ઘણું વખત અહીં રહ્યા છીએ. અહીં પડી રહેવું ઠીક નથી. સુપ્રતિષ્ઠની રજા લઈ પોતાના સાથે સાથે ધનદેવ આગળ પ્રયાણ કરવા તૈયાર થયો. સુપ્રતિષ્ઠે કહ્યું મારી એક શરત આપને સ્વીકારવી પડશે. ધનદેવ આશ્ચર્યથી સાંભળવા આતુર થયો. સુપ્રતિષ્ઠે ધનદેવના હાથમાં એક મણિ અપ્યો જે સુપ્રતિષ્ઠિતે અત્યાર સુધી તેની પાસે છૂપાવી રાખેલો હતો. ધનદેવ મણિ જોઈને ખુબજ આનંદિત થયો. મણિનો ચોમેર પ્રકાશ ઝળહળી ઉઠ્યો. સુપ્રતિષ્ઠે કહ્યું મિત્ર તે મને સાચું સાંત્વન આપ્યું છે. એટલુંજ નહિ પણ મારો મિત્ર બન્યો છે. તેથી આ એક નાનીશી ભેટ સ્વીકારવી જ પડશે. એજ મારી શરત છે. અને હવે તો સમયે આપણે ભેગા થઈશું.

ધનદેવે મિણ જોઈને કહ્યું બંધુ...! આ મણિ તો દેવલોક માં જ સંભવે પણ આપની પાસે એ ક્યાંથી? સુપ્રતિષ્ઠે કહ્યું ભાઈ! એ તો એવા સંજોગોમાં મળ્યું છે. કે કોઈ કાળે એ પ્રસંગ ભૂલાય તેવો નથી હવે તમારી જાણવાની જિજ્ઞાસા છે તો સાંભળો!

(કમશ)

આમંત્રણ

અભિનંદન તેમજ હાર્દિક અનુમોદના

શ્રી જૈન આત્મનંદ સભા દર વર્ષે ચૈત્ર સુદી-૧ શ્રી શત્રુંજય તીર્થમાં પ. પૂ. આત્માનંદ મહારાજ સાહેબની જન્મ જયંતિ ઉજવ છે. તેમજ શ્રી તાલધ્વજ ગિરિરાજ પર સભાનો સ્થાપના દિન ઉજવાય છે. હજીપણ વધારે લાભ સભ્યોને તીર્થધામની યાત્રાનો લાભ મળે તે હેતુથી મહામાસમાં શત્રુંજય તીર્થની યાત્રા અને સાધુ ભગવંતોની ભક્તિ માટે પાંચ સદ્ગૃહસ્થો-દરેક તરફથી રૂપ૦૦ રૂ. અનામત ફંડમાં મૂકવામાં આવેલ છે. તેથી આ સભાના દરેક સભ્ય યાત્રા અને સમુદ્ધ મિલન માટે જરૂર હાજર રહે - અને રકમ આપનારને ઉત્સાહ અર્પે તેવી વિનંતિ. આ વર્ષે માહમાસની બદી ૧૦ ને રવિવારે યાત્રાનું આયોજન તેમના તરફથી રખાયું છે, તો જરૂર હાજર રહેશે એવી વિનંતિ.

ઠેકાણું :- મહારાષ્ટ્ર ભુવન ધર્મશાળા, પાલીતાણા.

તા.ક. :- આ આમંત્રણ ફક્ત મેમ્બરો માટેજ છે. સાથે ગેસ્ટ લાવનારને દરેક ગેસ્ટ ટીક રૂ. ૬૨ આપવાના રહેશે.

શ્રી ચારિત્ર સ્મારક ગ્રંથમાળા ગ્રંથ-૬૦

જૈન પરંપરાનો ઇતિહાસ (ભાગ ૪ થી)

લેખક : ત્રિપુટી મહારાજ

ભગ્ય અને અણુમોલ પુસ્તક વાંચીને ખૂબજ આનંદ અનુભવ્યો. અથાગ શ્રમ, જ્ઞાન-સમૃદ્ધિ મુક્ત નિરીક્ષણ, ધગશ વિના આવું સાહિત્ય સર્જન શક્ય નથી. વિશેષતઃ ઇતિહાસ લેખકની અખૂટ ધીરજ, અલીપ્તતા, તટસ્થતા, વગેરે ઇતિહાસ ને ઇતિહાસ રૂપ રાખી શકે છે. -તે સર્વે અત્રે જોતા, આનંદ, ઉલ્લાસ અને અનુમોદનાના સ્ત્રોત હયાના ખૂણેથી વહેતા બને છે. બાવી પેઢી તેમજ આજની પેઢીને પણ ખૂબ ઉપયોગી સાહિત્ય છે. ભાષાની સરળતા પણ અનેરી છે. ઐતિહાસિક હકીકતનો ભરપુર ખબરો છે. તેમાં બે મત નથી.

પાંચમા ભાગનું આયોજન થઈ ચૂક્યું છે-તે ઘણી આનંદની વાત છે. અગાઉથી સહુ તેના શાહક બનવાનું નક્કી કરે તેવી હાર્દિક ઇચ્છા.

—ત્રીશ્રી

સ્વર્ગવાસ નોંધ

શ્રી કાન્તીલાલ ભગવાનદાસ શાહનો (ઉ. વર્ષ ૭૧) તા. ૨-૧૨-૧૯૮૩ના રોજ લાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસ થયેલ છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા. તેઓશ્રીએ આ સભાની લાઇબ્રેરીને વ્યવસ્થીત કરવામાં તથા ખૂટતા પુસ્તકો ગમે ત્યાંથી મેળવવામાં મદદ કરી હતી. અને ખૂબ જ સરસ રીતે આખું પુસ્તકાલય વ્યવસ્થીત કરેલ. તેઓશ્રી ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને સરળ સ્વભાવી હતા. તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી સભાને ઘણીજ ખોટ પડી છે. પરમકૃપાળુ પરમાત્મા તેઓશ્રીના આત્માને શાન્તિ અર્પે તેવી પ્રાર્થના.

શ્રી જૈન આત્માનંદ

સં. ૨૦૩૬ના આસો વદી

ફંડ તથા જવાબદારીઓ	રૂા. પૈસા	રૂા. પૈસા
બીજા અંકિત કરેલા ફંડ :-		
પરિશિષ્ટ મુજબ	...	૨૬૪૪૮૨-૫૧
શ્રી પ્રમુખશ્રી આગમન સમારંભ ખાતું (ગ સા.મુ.)	૬૩૦-૯૫	
ચાલુ સાલ અર્થ	૧૩-૦૦	
		૬૧૭-૯૫

જવાબદારીઓ :-

પુસ્તક વેચાણ	...	૩૩૫૦-૧૦	
અગાઉથી મળેલી રકમો પેટે	...	૨૭૭૧૩-૬૬	
ભાડા અને બીજી અનામત રકમો પેટે	...	૧૯૮૩-૦૦	
			૩૩૦૪૬-૭૬

ઉપજ અર્થ ખાતું :-

ગઈ સાલની બાકી જમા....	...	૨૯૦૨-૮૪	
ઉમેરો/ચાલુ સાલનો વધારો આવક અર્થ ખાતા મુજબ		૧૦૦૦-૭૦	
			૩૯૦૩-૫૪

કુલ રૂા.

૩૦૨૦૫૦-૭૬

ટ્રસ્ટીઓની સહી :

૧. હીરાલાલ ભાણુભાઈ શાહ
૨. પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત
૩. અમૃતલાલ રતીલાલ ભગતભાઈ
૪. હિંમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા
૫. પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ
૬. ચીમનલાલ વર્ધમાન શાહ

સભા-ભાવનગર

અમાસના રોજનું સરવૈયું

નોંધણી નંબર :
એફ. ૩૭/ભાવનગર

મિલકત	રૂા. પૈસા	રૂા. પૈસા
સ્થાવર મિલકત :-	૧૦૧૮૨૧-૬૦	
		૧૦૧૮૨૧-૮૦
ડેડ સ્ટોક ફર્નીચર :-		
ગઇ સાલની	૬૮૫૨-૦૦	૬૮૫૨-૦૦
માલ સ્ટેક -		
(દ્રસ્ટી મેનેજરશ્રીની પ્રમાણિત યાદી મુજબ)	...	૧૪૨૮૨-૪૩
અંડવાન્સીઝ :-		
ઇલેક્ટ્રીક ડીપોઝીટ	...	૧૪૦-૦૦
રોકડ તથા અવેજ :-		
(અ) બેન્કમાં ચાલુ ખાતે		
બેન્કમાં સેવીંગ ખાતે	૮૬૭૦-૭૨	
બેન્કમાં ફીક્સડ અથવા ફોલ ડીપોઝીટ ખાતે	૧૬૬૫૦૦-૦૦	
(બ) દ્રસ્ટી/મેનેજર પાસે	૪૮૩-૫૫	
		૧૭૮૬૫૪-૨૭
સરવૈયા ફેરના		૦-૨૬
કુલ રૂા.		૩૦૨૦૫૦-૭૯

ઉપરનું સરવૈયું અમારી માન્યતા પ્રમાણે દ્રસ્ટના ફંડો તથા જવાબદારીઓ તેમજ મિલકત તથા હેડેણાનો સાચો અહેવાલ રજૂ કરે છે.

ભાવનગર
તા. ૨૬ ડીસેમ્બર ૧૯૮૩

સંઘવી એન્ડ કું.
ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ

ફેબ્રુઆરી '૮૪

[૬૧

શ્રી જૈન આત્માનંદ

સં. ૨૦૩૬ના આશો વહી અમાસના રોજ

આવકે	રૂા. પૈસા	રૂા. પૈસા
ભાડા ખાતે :- (લહેણી/મળેલી)	...	૧૦૮૫૬-૦૦
વ્યાજ ખાતે :- (લહેણી/મળેલી)		
જેન્કના ખાતા ઉપર ...	૧૪૮૪૩-૮૪	૧૪૮૪૩-૮૪
લેટ આવક :-	...	૨૪૫૪-૦૦
બીજી આવક :-		
શ્રી પસ્તી વેચાણ ...	૧૩૮-૦૦	
શ્રી પુસ્તક વેચાણના નફાના ...	૧૬૬૩-૫૦	૨૧૩૧-૫૦
કુલ રૂા.		૩૦૨૮૮-૩૪

ટ્રસ્ટીઓની સહી :

૧. હીરાલાલ ભાણુભાઈ શાહ
૨. પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત
૩. અમૃતલાલ રતીલાલ ભગતભાઈ
૪. હિંમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા
૫. પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ
૬. ચીમનલાલ વર્ધમાન શાહ

સભા-ભાવનગર

પૂરાં થતાં આવક અને ખર્ચનો હિસાબ

નોંધણી નંબર :

એફ. ૩૭/ભાવનગર

ખર્ચ	રૂા.	પૈસા	રૂા.	પૈસા
મિલકત અંગેનો ખર્ચ :-				
મ્યુનિસિપલ/ગવર્નમેન્ટ ટેક્ષ			૬૦૬-૬૫	
મરામત અને નિભાવ			૪૧૬-૫૦	
વીમો			૪૦૫-૦૦	
				૧૭૩૧-૧૫
વહીવટી ખર્ચ :-				
કાનુની ખર્ચ :-				૭૪૨૧-૬૫
ઓડીટ ખર્ચ :-				૧૫૦-૦૦
ફાળો અને ફી :-				૧૫૦-૦૦
પરચુરણ ખર્ચ :-				૪૭૭-૮૫
રીઝર્વ અથવા અકિત ફંડ ખાતે લીધેલ રકમો :-				૧૩૫૮-૮૦
				૪૭૫૮-૬૪
ટ્રસ્ટના હેતુઓ અંગેનું ખર્ચ :-				
ટ્રસ્ટના હેતુઓ અંગેનું ખર્ચ			૧૩૨૩૬-૨૫	
				૧૩૨૩૬-૨૫
વધારો સરવૈયામાં લઈ ગયા તે :-				
				૧૦૦૦-૭૦
				૩૦૨૮૮-૩૪
	કુલ રૂા.			

ભાવનગર

૨૬ ડીસેમ્બર ૧૯૮૩

સંઘવી એન્ડ કુંા.

ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ

ફેબ્રુઆરી '૮૪]

[૬૩

સરી પડેલ



મોતીની માળા

શ્રીમાન્ મોપાંસાની કથા પરથી

શ્રીમતી શશિકલા,

નામ તેવુંજ રૂપ.

દેહ સૌંદર્યથી શોભતી મોહક, સુંદર અને રમણીય તરુણી હતી રૂપ સ્વામિની દેવીએ પુલ્કિત હૈયે, તેને રૂપરાશિથી નવાજી હતી પરિણામે યુવા વસ્થાના ઉંબરે પહોંચતા રૂપનો નશો દિમાગ પર સ્વાર થઈ રહેલ.

પણ પૂર્વ કર્મનો વિપાક જીદોજ હતો. તેની ફલશ્રુતિ રૂપે જન્મ મળ્યો કારકુની કરતા કુટુંબમાં. અલભત કુળ હતું ઉચ્ચ તેથી આશા, અરમાનના કલિપત કિલ્લાઓનું વાસ્તવિક પરિણામન અસંભવિત હતું. ભાવિ જીવન માટે રચેલા મનોરથો રૂપી પુષ્પો આકાશ કુસુમવત્ રહેવાને સર્જ્યા હતા અનેક વિધ પ્રયત્નોના અંતે લગ્ન થયું કારકુની કરનાર વ્યક્તિ સાથે છતાં આશાનો દોર અતૂટ હતો.

ધસુર ગૃહે ન સાંપડ્યા સુંદર કપડાં કે ન મળ્યા કીમતી આભુષણો ન મળી હવેલી કે ન મળી કમનીય કુટિર. ઘરતી પર પગ માંડ્યા વગર ચાલવાનું અશક્ય જણાયું ત્યારે સાદગી સ્વીકારી હતી. પણ મનને આ બધું બપતું ન હતું આવું રૂપ તો અનેરા સુખ ખાટેજ સર્જાયું છે-એવી માન્યતા ઘર કરી બેઠી હતી. તેથી તરંગો ખૂબ ઉછળતા તેની શીત શિકરો આનંદપ્રદ લાગતી.

પણ જ્યારે નાનો શો રૂમ, ગંદી દીવાલો જૂન-

વાણી ખુરશી અને ફર્નિચર નયનો સમક્ષ ખડાં થતાં ત્યારે તેનો જીવ બળીને ખાખ થતો, એટલુંજ નહિ, છંછેડાય પણજતી.

અહો! માનવી માનસ-કંદરા! તેના અતલ ઉંડાણ સુધી કોઈ પહોંચી શક્યું છે ખરું? આજુ-બાજુ રહેતાં સામાન્ય વર્ગના પડોશીઓને ત્યાં આટલી પણ ઘરવખરી ન હતી. તે નજરે બેતાં છતાં પોતાની પરિસ્થિતિ સંતોષ નહોતી આપતી કે તુલના કરવાની ઈચ્છા પણ થવા ન દેતી. અસંતોષની અગ્નિમાં જીવવાનુંજ રહેતું. તે જીલવા દિવ સ્વપ્નના સુખમાં મહાલવાનું નિશ્ચિત બન્યું હતું. આલિશાન બગીચો અને નોકરચાકરો વચ્ચે માલ-કણ બની, હુકમ-પાલનથી રસ ચગળતી રનેહી જનોના વૃદ્ધોમાં મધુર વાર્તા બિનાહમાં ખોવાઈ જતી. લોજનાલયમાં ચાંદીની ચમકતી થાળીમાં પીરસાતી વાનગીઓથી ખુશખુશાલ બનતી હોય તેવા ચિત્રા-મણો મનોભૂમે ઉપર સરજતી

આ બધું કલ્પવાથી શું વાસ્તવિકતા વીસરાય ખરી? ઘરમાં કયાંય સારો પોષાક કે સુંદર આભુ-ષણ નજરે ન પડે. છતાં તેમનીજ આસક્તિમાં તે ગળાખુડ હતી. વળી જ્યારે કુરસદ મળે ત્યારે શહુને ખુશ કરવાની તમન્ના, બુદ્ધિમતાનું પ્રદર્શન, તેમજ પ્રશંસાના પુષ્પો મેળવવાની તાલાવેલી વગેરેને ધ્યાના ઝૂલે હેતે હેતે જૂલાવતી.

તેને એક પૈસાદાર બહેન પાણી હતી. નામ હતું નિર્મળા. તેને મળવાની પણ ઇચ્છા થતી નહિ. કેમકે ઘેર પાછા ફર્યા પછી તેના દુઃખની અવધીજ ન રહે - “તેમને આટલી બધી સુવિધા, - આટલી સાહ્યગી મારે તેમનાં કશું જ નહિ. ઘેર નિરાશાના વમળમાં અથડાય. દિલગીરી માઝા મૂકે - તે તેને આખો દિવસ રડતી કરી મૂકે.

x x x

સંસાર ચક્ર ફરતું જ રહે છે - અવિરત ગતિએ એક દિવસ શશિકલાનો પતિ ખુશ-ખુશાલ બની ઘેર આવ્યો. હાથમાં હતું સુંદર કવર

“અરે ! જુઓ તો ખરા - તારે માટે કેટલું સુંદર છે ? એમ કરીને ત્વરાથી તે ખોલી નાખ્યું. ત્રિરંગી અક્ષરોમાં છપાયેલું કાર્ડ -

“ આ છે કેળવણી પ્રધાનને ત્યાં ગોઠવેલી પાર્ટી માટેનું આમંત્રણ કાર્ડ :

પતિએ ધારેલું કે પત્ની જૂઠા ખુશ બનશે. પણ બન્યું જુદું, તેણે તે કાર્ડ ગુસ્સે થઈને મેજ પર ફેંક્યું, અને બોલી, “ આને હું શું કરું ? ”

“ પ્રિયે, મેં તો ધારેલું કે તું આથી સુખી બનશે. તું કદી બહાર જતી નથી આ તો સુંદર પ્રસંગ છે. -તક છે. વળી તે મેળવવા મને ખૂબ તકલીફ પડી છે તૂં ત્યાં ઉચ્ચ સરકારી અધિકારી-આને જોઈ શકશે.”

તેણે ગુસ્સાપૂર્વક પતિ સામે નજર નાખી અને કહ્યું, “પાર્ટીમાં જવા માટે યોગ્ય વસ્ત્રો કયાં ?

પતિએ કહ્યું, “ એનો તો મને વિચાર જ ન આવેલ પણ અરે ! તૂં થીયેટરમાં જોવા જાય છે ત્યારે જ પોષાક પહેરે છે તે તો મને ખૂબ સુંદર લાગે છે ”

પણ પત્નીને રુદ્ધન કરવી નિહાળી, તેની ચિંતા વધી પડી. ચિંતા પૂર્વક પૃચ્છા કરી, “તને શું થાય છે ? ”

જૂઠા પ્રયત્ન કરી તેણે ગુસ્સો કાબુમાં રાખ્યો અને શાંત અવાજે કહ્યું, “ કશું જ નહિ. મારી પાસે સારો પોષાક નથી - એટલું જ. તેથી હું પાર્ટીમાં નહિ જઈ. ઓફિસમાં, મારા કરતાં વધારે સારો પોષાક હોય તેવી સ્ત્રીના પતિને આ કાર્ડ આપી દેજો ”

તેને જૂઠા દુઃખ થયું. પછી કહ્યું, “ પ્રિયે ! આપણે વિચારીએ. બીજા-પ્રસંગોએ પણ વાપરી શકાય એવા પોષાકનો શો ખર્ચ આવે ? તેણે થોડી સેકન્ડ સુધી વિચાર કર્યો અને છેવટે ખચકાતા અવાજે કહ્યું, “ હું ચોક્કસ ન કહી શકું. મને લાગે છે કે સારા પોષાક માટે ચારસો રૂપિયા પૂરતા થઈ પડે.”

સાંભળતાં જ શ્રીમાન્ ફીકકાં પડી ગયા. તેની કરેલી ખચત પોતાના શોખની ચીજ માટે વાપરવા ઇચ્છા હતી. છતાં જવાબ આપ્યો,

“બહુ સારું. હું તને ૪૦૦ રૂપિય આપીશ. સુંદર પોષાક મેળવવા તજવીજ કરી લેજો.”

પાર્ટી માટેનો દિવસ નજીક આવી પહોંચ્યો. શ્રીમતી શશિકલા બેચેન, ચિંતાતુર અને ગમગીન જણાતી. જોકે પોષાક તો તૈયાર થઈ ગયેલ હતો. એક સાંજે તેના પતિએ કહ્યું, “ તને હવે શું વાંધો છે ! છેલ્લા બે ત્રણ દિવસથી તારું વર્તન ખૂબ વિચિત્ર લાસે છે.”

તે બોલી, “ તેનું કારણ એ છે કે મારી પાસે કોઈ ઝવેરાત નથી, મોતી નથી, હીરા નથી.”

(ક્રમશઃ)

✱

ક્ષમા યાચના

આ માસિક અંકમાં કોઈ અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય અથવા કોઈ ક્ષતિ, મુદ્રણ દોષ હોય તો તે માટે મનસા, વચસા, મિત્ત્રામિ દુક્કડમ્.

Atmanand Prakash

Regd. G. BV. 31

દરેક લાઈબ્રેરી તથા ઘરમાં વસાવવા જેવા અલભ્ય ગ્રંથો

સંસ્કૃત ગ્રંથો	કીંમત	ગુજરાતી ગ્રંથો	કીંમત
ત્રીશષ્ઠિ શલાકાપુરુષ ચરિતમ્		ધર્મ કૌશલ્ય	૩-૦૦
મહાકાવ્યમ્ ૨-પૂર્વ ૩-૪		નમસ્કાર મહામંત્ર	૩-૦૦
પુસ્તકાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	ચાર સાધન	૩-૦૦
ત્રીશષ્ઠિ શલાકા પુરુષચરિતમ્		પૂ. આગમ પ્રભાકર પુણ્યવિજયજી	
મહાકાવ્યમ્ પર્વ ૨-૩-૪		ગ્રન્થાંજલિ વિશેષાંક : પાકુ બાઈન્ડીંગ	૮-૦૦
પ્રતાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	ધર્મખિન્દુ ગ્રંથ	૧૦-૦૦
દ્વાદશારં નયચક્રમ્ ભાગ ૧લો	૪૦-૦૦	સૂક્ત રતનાવલી	૦-૫૦
દ્વાદશારં નયચક્રમ્ ભાગ ૨જો	૪૦-૦૦	સૂક્ત મુક્તાવલી	૦-૫૦
શ્રી નિર્વાણ કેવલી લક્ષિત પ્રકરણ-મૂળ	૧૦-૦૦	જૈન દર્શન મીમાંસા	૩-૦૦
શ્રી સાધુ-સાધ્વી યોગ્ય આવશ્યક		શ્રી શત્રુઞ્જય ગિરિરાજ દર્શન	૬-૦૦
ક્રિયામૂત્ર પ્રતાકારે	૫-૦૦	શ્રી શત્રુઞ્જય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ઘાર	૧-૦૦
પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્	૨૫-૦૦	આહર્ત ધર્મપ્રકાશ	૧-૦૦
ગુજરાતી ગ્રંથો		આત્માનંદ ચોવીશી	૧-૦૦
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧	૧૫-૦૦	બ્રહ્મચર્ય ચારિત્ર પૂજાદિગ્રંથી સંગ્રહ	૩-૦૦
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨	૩૫-૦૦	આત્મવલ્લભ પૂજા	૧૦-૦૦
શ્રી શ્રીપાળરાજનો રાસ	૨૦-૦૦	ચૌદ રાજલોક પૂજા	૧-૦૦
શ્રી નાણ્યુ અને જોણ્યુ	૩-૦૦	નવપદજીની પૂજા	૩-૦૦
શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૨ જો	૮-૦૦	ગુરુલક્ષિત ગહુલી સંગ્રહ	૨-૦૦
શ્રી કથારત્ન કોષ ભાગ ૧લો	૧૪-૦૦	લક્ષિત ભાવના	૧-૦૦
શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૩-૦૦	હું ને મારી બા	૫-૦૦
શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ ૧-૨-૩ સાથે		જૈન શારદા પૂજનવિધિ	૦-૫૦
લે.સ્વ. પૂ. આ. શ્રી વિ. કસ્તુરસૂરીશ્વરજી	૨૦-૦૦		

લખો :— શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ખાર ગેઈટ, ભાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)
પોસ્ટેજ અલગ

તાંત્રી : શ્રી પોપટભાઈ રવજીભાઈ સલોત શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તાંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર,

મુદ્રક શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.